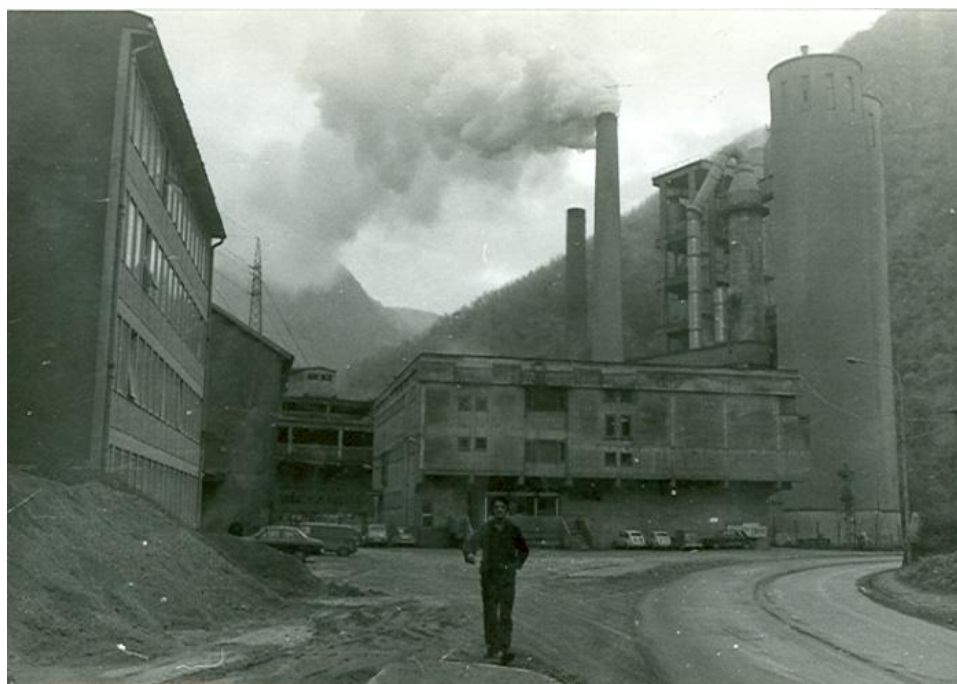

Ob koncu leta iz naše cementarne

December, 2011

Leto je naokoli, občutki različni, pa vendar smo nekako uspeli prebroditi še eno negotovo gradbeniško leto. Žal ne moremo trditi, da smo z letom 2011 zadovoljni a vsekakor so v letu, ki je za nami nekateri gradbinci v veliko slabšem položaju kot v naši tovarni saj so ostali brez službe in brez prihodnosti. V Lafarge cementu se že nekaj let dobesedno spopadamo z državo in raznimi iniciativami, ki si želijo, da ne bi cementarna nikoli več zagnala proizvodnje saj so mnenja, da smo »svetovni« onesnaževalci kar pa so na ARSU že večkrat potrdili, da temu ni tako. Smo mnenja, da se je anarhija, ki vlada med našimi politiki razširila tudi na ostale institucije, ki so odgovorne za pomembne odločitve, ki lahko vplivajo na delovanje tovarn saj vemo, da mora o takšnih zadevah odločati stroka in ne politika. A žal je v naši preljubi državi vse obrnjeno na glavo in ne bi se čudili, če Lafarge cement ne bo pridobil dovoljenja za obratovanje, ki ga je že trikrat dobil in trikrat iz smešnih razlogov izgubil. Tako pač je v demokraciji, kjer lahko že mala skupinica ljudi ogrozi delovanje »zdrave« tovarne ali prepreči, da ne zgradijo vetrnih in hidro elektrarn, želijo zapirati športna letališča, ki so v nekaterih delih Slovenije ključnega pomena za razvoj turizma. Živimo v razvitem svetu in vendar smo mnenja, da se vse bolj približujemo času, ko bomo zopet živeli v votlinah ob svečah in oblečeni v »bio« oblačila.

Cementarna nekoč

Cementarna danes

Proizvodnja v Lafarge cementu Trbovlje že od konca junija tega leta ni bila v pogonu iz različnih razlogov. Kriza v gradbeništvu, ki ji ne vidimo konca je svoje naredila, okoljevarstveniki in mediji pa so prispevali velik del, da nas ljudje po celotni državi sovražijo saj so nas prikazali v povsem sovražni luči kar je vplivalo tudi na odločitve o obratovalnem dovoljenju saj so se institucije in država dobesedno podelali v hlače pred pritiski lokalne skupnosti in medijev. In dokler bomo, mali ljudje – delavci, dopuščali takšna dejanja, se ne bo nič spremenilo le vsako leto bo več brezposelnih ljudi. Do kdaj bomo še tiho in trpeli sploh ni vprašanje saj smo Slovenci znani kot narod hlapcev. Težko je gledati brezposelne ljudi in njihove otroke, ki si v trgovini ne morejo privoščiti niti osnovnih živil kaj šele dobrot in igrač, ki si jih otroci želijo. Zaposleni v naši tovarni še ne poznamo tistega »ponižujočega« občutka, ko mora človek potrkati na vrata Rdečega križa ali Karitasa ter prositi miloščino v obliki hrane in oblačil. Ta isti človek bi rad delal in pošteno zaslužil vendar mu država Slovenija tega ne more zagotoviti pa čeprav je splošno znano kdo so tajkuni, ki so velika podjetja pahnili v prepad. Žalostno dejstvo je, da niti eden teh »lopovov« ni za zapahi, nasprotno, še vedno živijo v svojem nakradenem kraljestvu in se bahajo s svojimi mogočnimi advokati, ki jih na nerazumljiv način zagovarjajo na sodiščih.

Upamo, da bo leto 2012 za gradbince bolj uspešno in da se končno začnejo odpirati vrata, ki so na žalost gradbeništvu že nekaj časa zaprta.

Zaposleni v Lafarge cementu Trbovlje vstopamo v leto 2012 z optimizmom in upanjem, da bodo tisti, ki so odgovorni za usodo naše tovarne končno spregledali in nam vrnilo težko pričakovano dovoljenje saj v nasprotnem primeru naša usoda ne bo rožnata.

Vsem gradbincem in njihovim družinam želimo v letu, ki je pred nami sreče, zdravja, uspeha in zadovoljstva ter seveda delo za katerega bomo prejeli človeku dostojno plačilo. Naj bo leto 2012 prelomno leto za gradbince, spomnimo naše politike, da nismo zaničevanja vredni saj kamor koli se ozremo lahko vidimo in občudujemo stvaritev gradbenikov.

Sindikata Lafarge Trbovlje

Marin Etbin